Lucian Gruia

SPERANŢA

(versuri)

Editura KARTA-GRAPHIC, Ploieşti, 2007

1. MEL*ALCOOLICE*

BOCET

Când vacarmul
Celorlalţi încetează,
se aude hârşâitul
glasului meu
ca un bocet
monoton şi zadarnic

PRĂPASTIA

De la naştere,
între înger şi demon,
mărşăluiesc.
Nu pot ieşi din rând,
mărşăluiesc.
În faţă, prăpastia.

UNEORI

Uneori simt prezenţa
copilului pe care nu l-am avut,
uneori văd silueta iubitei
pe care nu am cunoscut-o,
uneori visez viaţa
pe care nu am trăit-o.

FUSTANELA MORŢII

O fustă imensă acoperă moartea.
Trecerea valurilor prin năvoadele oaselor e viaţa noastră efemeră.
Iertaţi-mi sinceritatea.

Noaptea spânzură stele deasupra oraşului.

DIN TOATE GREŞELILE LUMII

Din toate greşelile lumii niciodată
nimeni nu a învăţat nimic!
Frigul aprinde lumânări în coridoarele sângelui.
Lumea se joacă cu promoroacă, norii fac tumbe.
Din ochi o lacrimă a nins.
Se sparge vântul în cioburi sticloase,
o aşchie despică umbra.
Soarele a devenit asurzitor. Dogoarea acoperă
rugăciunile noastre mărunte.
Lumina s-a stins. Şi noi vom ajunge amintiri,
flori moarte pe dealuri, corbi de zăpadă.
Tăcerea clivează. Şi ce-i cu asta?

ANOTIMPURI

Poate că primăvara asta nu e
decât umbra degetelor tale căzută într-adins
peste pleoapele mele deschise.

Poate că toamna asta nu e
decât umbra degetelor tale căzută întâmplător
peste pleoapele mele închise.

DORUL ZĂPEZII

Te caut pulsând în tristeţe
Sanie frântă, iarnă uitată,
Doliu pe dor; lumina-ngheţată
Aşterne tăceri în pieţe.

Sanie veche, umbra ta gravă,
Copilul din mine o poartă
Şi astăzi în suflet – sare pe rană
Sanie-n cer, pe nori de zăpadă.

COLIND

Colindă prin ţara iernii
puzderii de sănii tăcute;
Frunţi se lipesc, prin ferestre,
departe, de stelele ude.

Din ochi scânteiază mirajul
Inundă, firesc, bucuria
Glasuri şi suflete calde
Adapă cu vise tăria:

Eu vreau jucării colorate,
Tu ceri mâncare pe masă,
El, pentru ai săi, sănătate
Dar Dumnezeu… nu-i acasă!

FEMEIE LINĂ

Femeie care lin te-alinţi
luminile să nu le stingi
cu şoapta coapsei tale dulci
femeie care lin te culci.

Femeie care nu ai nume,
făptura ta-i întreaga lume,
lumea pământului meu lin
o rugăciune cu Amin!

GLASUL TĂU

Culcat pe salteaua suferinţelor zilnice,
Ascult cum lumina se preface în miere.

Glasul tău, o pisicuţă jucăuşă se plimbă
Pe coloana mea vertebrală
Ca pe o sârmă întinsă.
Cu lăbuţele ei moi, sare din vertebră în vertebră,
Urmărind un şoricel invizibil.
Felina aleargă uneori mai repede, alteori mai încet,
După cum îi dictează rigorile vânătorii.
Acum a obosit şi se odihneşte.

Fâlfâie aripi de îngeri.

MUZA

O femeie frumoasă coboară pe deal
în drumul ei spre servici.
O conduc câţiva paşi,
ea mă crede nebun când îi spun
că pentru mine dealul e nesfârşit!

O femeie frumoasă coboară pe deal
şi soarele a răsărit.
Nu ştiu dacă
femeia sau soarele coboară pe deal,
eu văd un răsărit nesfârşit!

O femeie frumoasă coboară pe deal,
îi aşez sub picioare petale de flori
şi iată că, sub paşii ei, dealul a înflorit.

O femeie frumoasă coboară pe deal,
dar vântul şi ploaia s-au înteţit,
ea are mâinile şi sufletul reci
şi dealul are acum un sfârşit!

Sufletul unei femei frumoase coboară pe deal,
sufletul meu o urmează la nesfârşit,
dealul e acum, undeva, departe în cer
şi acolo nu poate avea un sfârşit!

REZONANŢE

Când cineva cântă la o vioară Stradivarius,
Toate viorile vibrează în cutiile lor.

Când un poet scrie o poezie de dragoste,
Toate femeile freamătă în trupurile lor.

Când cineva se naşte,
Toţi copiii ţipă în jocurile lor.

Când cineva moare în lume,
Toţi oamenii plâng în visele lor.

MAŞINA

Trupurile noastre, anvelopele sufletelor,
Sunt montate pe roţile unei maşini
Care nu ne aparţine.

Şoferul ne poartă pe unde-l taie capul:
Prin hârtoape, noroaie, zăpezi
(Rareori pe asfalt).
Deseori derapăm pe gheaţă
Tamponându-ne cu ceilalţi,
Ataşaţi la alte automobile.

Rizurile ni se uzează foarte repede.

CABINA TELEFONICĂ

Sunt o cabină telefonică
Abandonată în vânt.

Nimeni nu sună,
Am ruginit aşteptând;
Acum dacă sună,
Nu mai răspund.

Sunt o cabină telefonică
Răsturnată de vânt.

NEGUSTORUL DE SUFERINŢE

Veniţi, veniţi, apropiaţi-vă.
Vând suferinţe pe toate gusturile:
Îmbrăcate în pluş pentru fetiţe;
Blindate pentru băieţei;
Cu parfum Antonio Banderas pentru adolescente şi
Claudia Schiffer pentru adolescenţi;
Iubiri fatale pentru adulţi;
Amintiri sidefate pentru bătrâne;
Fantezii virile pentru bătrâni.
Acum, după ce aţi cumpărat totul de pe taraba
Vieţii mele veştejite,
Cumpăraţi-mi şi sufletul, ultima mea,
Suferinţă.

2. DES*CREŢITE*

IDENTITATE INCERTĂ

Port cămăşile unui prieten devenit obez,
geaca de piele dăruită de verişorul meu,
plecat în străinătate;
sunt încălţat cu pantofii uzaţi, pe care un
director de la Ministerul Turismului
voia să-i arunce la tomberon
iar blugii i-am cumpăra de la magazinul
SECOND HAND din apropiere.

Privindu-mă atent în oglindă,
mă întreb consternat:
“Cine sunt eu, acum, cu adevărat?”

NEDUMERIRE

Stau între două oglinzi paralele.
Una îmi reflectă chipul frumos,
Cealaltă pe cel urât.
În oricare mă privesc,
Îmi văd numai chipul frumos.
Pe cel urât îl văd doar ceilalţi.

STRADA LIBERTĂŢII

Amabile domn, spune-mi te rog
Cum ajung pe strada Libertăţii?
„Nu ştiu exact.
O iei pe Dorobanţilor, Arcaşilor,
Tanchiştilor, Aviatorilor,
Rachetiştilor, Atomiştilor
Şi dacă mai întâlneşti fiinţe vii,
Mai întrebi şi dumneata pe cineva."

Seducătoare doamnă cu prora şi pupa în vânt –
Călăuzeşte-mi paşii spre strada Libertăţii,
Să uit că trăiesc pe pământ.
„E simplu. Te-ntorci pe
Negustori, Şelari, Bişniţari
Până înveţi să te descurci singur."

Tinere zvelt, opreşte-ţi adidaşii din alergare;
Cum ajung pe strada Libertăţii?
„Nu ştiu, sunt prea tânăr,
N-am întâlnit asemenea stradă
În hoinărelile mele. Pa!”

Împovărat pensionar, şoim pleşuv,
Lasă-ţi o clipă din aripile veştede
Sacoşele zilnice şi spune-mi
Cum ajung pe strada Libertăţii?
„Da, îmi amintesc, am trecut
Odată prin apropiere.
Eram tânăr, parcă zburam –
He, he, ce vremuri!
E pe lângă cimitirul Reînvierii.”

Domnule gropar, sănătos ca bradul verde,
Unde este strada Libertăţii?
„Nu ştiu, eu n-am îngropat-o!
E la penitenciar.”

Maestre hoţ-de-buzunare,
Prea cinstit puşcăriaş!
Cum găsesc strada Libertăţii?
„Vino mai aproape. Se plimbă
Liberă pe undeva. N-o
Întâlneşti decât noaptea,
Ziua e bine păzită.
Dacă ai noroc – eu n-am avut -,
O vinzi gras. E tare căutată."

Tovarăşe miliţian, chipeş curcan!
Fiţi amabil, cum ajung
Pe strada Libertăţii?
„Faţă de clubul Dinamo, unde ne aflăm,
E-n partea cealaltă a oraşului,
Pe Splai, în faţa tribunalului."

Domnule judecător, spuneţi-mi vă rog,
Unde este strada Libertăţii?
„E nebună. Strigă în gura mare
Că e plină de gropi, că nu e asfaltată,
Iluminată şi culmea, că e pustie.
Am internat-o la Spitalul 9."

Domnule psihiatru, cum se simte
Pacienta, strada Libertăţii?
„Tocmai am operat-o. I-am extirpat
Îngâmfarea, măreţia.
Acum e umilă, modestă, anonimă.
Peste câteva zile o externăm.”

„Domnule doctor, domnule doctor!
A fugit strada Libertăţii
Cu rănile nebandajate
Şi lasă în urmă o dâră de sânge!”

Distins diplomat, n-aţi văzut
Încotro aleargă strada Libertăţii?
„ A ajuns tare departe,
Pe lângă străzile: Londra, Paris, Zurich,
De aici n-ai cum s-o ajungi.”

Vă implor, cetăţeni bucureşteni:
Muncitori, ţărani, intelectuali,
Am îmbătrânit alergând,
Spuneţi-mi vă rog,
Cum ajung pe strada Libertăţii?

PUNTEA SUSPINELOR

O fată frumoasă trece puntea;
o privesc cu coada ochiului.
Ea se întoarce, îmi face semn cu mâna:
“Vino, ce mai aştepţi!”
“Nu pot să te urmez. Ca să trec puntea,
trebuie să mă fac frate cu dracul”.

“Eşti prost ca un înger!” – îmi spune şi pleacă
unduindu-şi trupul de viperă.

“Ce trist trebuie să fie raiul!”
meditez aruncându-mă de pe punte.

COTIDIENE

Pe stradă admiri răsăritul unei femei frumoase,
nu ai limuzină de lux, n-o fluieri, nici n-ai face asta,
doar îi zâmbeşti.
Ea se întoarce, te vede îmbrăcat modest
şi te scuipă pe obraz.
Trecătorii cuirasaţi râd şi te împung în coaste
cu înotătoarele coatelor obraznice.
Surâzi jalnic, îi iriţi. „De ce?" „De aia!
Eşti prost şi slab ca un înger!" – tu, care l-ai citit
pe Immanuel Kant.
Şi îţi sfâşie pieptul cu ghearele de inox,
şi îţi brăzdează fruntea
cu furculiţele limbilor lor otrăvite, apoi
îţi ţipă în urechi cuvinte explozive;
unul te ameţeşte şi cazi în genunchi.
O talpă cu crampoane îţi mutilează falca,
devii asfalt. Nimeni nu te mai vede.
Şi calcă peste tine grăbiţi.
Soarele se zbârceşte.

FIŞA MEDICALĂ

Numele: Prost
Prenumele: Blând
Vârsta: ingrată
Diagnostic: îndrăgostit

Simptome:

- ritm cardiac abracadabrant;
- psihic labil, pendulare între agonie şi extaz;
- lipsa poftei de mâncare;
- dezinteres generalizat.

Modul de manifestare:

- mângâie aerul în jurul unei fiinţe închipuite;
- parcă presară sub picioarele ei petale;
- cu o mitralieră invizibilă

împuşcă toţi bărbaţii din lume,
deodată se trezeşte trăsnit:
„Dacă nu vom putea avea copii,
cine va duce specia mai departe?
Să mai las alţi masculi în viaţă,
cum o s-o împart?
Mai bine îi las pe toţi să trăiască
dar trebuie s-o izolez pe ea.
Centură de castitate?
Se găsesc şperacluri pentru toate încuietorile...

Ia să mai beau ceva şi să cuget.
Respir numai parfumul ei - ducă-se dracului!
Inima îmi sare din piept
şi se roteşte în jurul ei ca un titirez;
braţele mi se rup şi se întind spre îmbrăţişare;
toate celulele mele zboară
să se lipească de epiderma ei.

Am ameţit, trebuie să mă culc.
Mâine o iau de la capăt.

Şanse de vindecare: niciuna.

CATEDRALA CU O MIE DE TURLE

Din cuvinte grele, de gresie şi ardezie,
şlefuite cu memoria mea abrazivă,
legate cu mortarul rugilor ardente,
văruite cu îndurerată speranţă,
am înălţat de-a lungul întregii mele vieţi,
o catedrală imensă, cu o mie de turle.
Am construit câte o turlă
pentru fiecare membru al familiei mele,
pentru fiecare dintre neamuri/rude,
cunoscuţi ori prieteni, iubite ori prietene platonice
(aşa devin toate relaţiile cu o femeie,
după o anumită vârstă),
ca Dumnezeu să vină în catedrala mea
şi să-i mântuiască.
Am mai ridicat câteva cupole
şi pentru morţii familiei mele
ca Atotputernicul să-i odihnească în pace,
în vecii vecilor, ori până la învierea
care o fi să vie, dacă o să fie.

Pentru fiul meu, Emil, elev la liceu,
am construit un turn mai zvelt şi mai vesel,
ca Mântuitorul să-i lumineze mintea întunecată,
să nu mai mintă, să-şi astâmpere teribilismele
neghioabe şi să se pună cu burta pe carte
că-l ia mama – dracului (Doamne iartă-mă!)

Soţiei mele Maria i-am făcut un turn mai larg,
să aibă linişte sufletească, după muncă epuizantă
de evidenţă contabilă la cincizeci de firme
şi atâtea necazuri năstruşnice provocate
de copilul nostru, de mine şi de toţi cei pe care
i-a ajutat şi care, drept urmare au dezamăgit-o.

Socrilor mei de la ţară, Ilinca şi Constantin,
le-am ridicat un turn uşor, din chirpici,
din pământ frământat cu balegă de vacă,
rugându-mă ca Dumnezeu să le dea sănătate maximă
şi bătrâneţe uşoară, îndelungată, îndestulată, înaripată,
după cum merită.

Mamei mele, Livia, i-am zidit un turn gros, din bazalt,
ca să ne aştepte mereu în poarta casei,
atunci când venim în concediu
iar tatălui meu decedat, plecat în lumea cealaltă
desculţ, pentru că ne-am trezit cu pantofii în mână
după ce se bătuse deja sicriul în cuie,
unul scund, boltit ogival, pentru odihna veşnică.
Pentru că îi plăceau femeile, i-am pus o floare în mână.

Fratelui meu, Marin, unul spiralat să-i călăuzească
inspiraţia pentru tablourile sale peisagiste
şi Cel de sus să-l ajute să le vândă bine
ca să-şi poată întreţine familia.

Fiicei sale, Ana-Maria, unul crenelat,
ca Dumnezeu să-i aducă un soţ bun
(alungându-i prietenul bătrân)
şi ca să ducă stindardul picturii cât mai sus;
soţiei sale, Monica, cea depresivă,
un turn etanş, pentru linişte sufletească.

Cumnatei mele, sora soţiei (care o-ntoarce
cu vârsta ca la Ploieşti),
un turnuleţ cu 33 de rânduri de trepte
ca să rămână ca la 33 de ani cum îi place să zică
de vreo 10 ani încoace;
cumnatului, unul în formă de litruţă de ţuică,
să-i astâmpere setea, să nu-l mai doară spatele
şi să i se vindece hemoroizii;
iar nepoţilor mei Tiberiu şi Claudia,
câte unul în formă de *hard-disk*,
ca să înveţe la fel de bine şi mai departe
şi să realizeze multe lucruri frumoase în viaţă.

Naşilor noştri, Laur şi Lucia, un turn pătrat, să le dea
sănătate stabilă şi să-şi vadă băieţii aranjaţi la casele
lor, în Canada, unde cred că limbă oficială va deveni,
în curând, româna, urmată de engleză şi de franceză.

Unchiului Sandi, fratele mamei şi mătuşii Erna,
părinţii noştri spirituali, un turn în formă de carte,
ca Dumnezeu să le asigure bătrâneţi liniştite,
cu sănătate maximă şi necazuri minime,
iar unchiului în continuare succese literare,
putere de muncă pentru a continua „Biblia familiei”,
ajunsă la volumul al treilea. Aleluia!

Prietenilor mei scriitori:
- brîncuşiologilor: Ion Pogorilovschi, Nina Stănculescu, Sorana Georgescu-Gorjan, Doina Lemny, Zenovie Cârlugea, Constantin Zărnescu şi celorlalţi
- pe care nu-i mai numesc –
le-am conferit câte un turn în formă de *Coloană infinită*;

- poeţilor: Cezar Ivănescu, George Vulturescu, Daniel Corbu, Cassian Maria-Spiridon, Rodian Drăgoi, Radu Cange, George Bocşa, Gabriel Stănescu, Victor Sterom, Florin Dochia, George Lixandru, Ioan Vintilă Fintiş, Ion Cristofor, Petre Got, Adriana Petri, Sabin Bodea şi celorlalţi - câtă frunză şi iarbă –, câte un turn în formă de *pasăre măiastră*;
- prozatorilor: Constantin Stan, Mihai Antonescu, Emanoil Toma, Bogdan Stoicescu şi altora care nu-mi vin acum în minte, câte un turn de cetate medievală cum e construcţia epică fortificată ;

- criticilor literari pe care nu risc să-i pomenesc,
dar nu i-am uitat - iartă-le Doamne orgoliile nemăsurate
şi ambiţiile deşarte şi dă-le succese literare
(nu mai mari decât ale mele) –,
câte un turn în formă de suliţă;
- savantului logician şi astrofizician, din Dej, Leon
Birnbaum, i-am edificar un turn în formă de sticlă pentru
coniac Vasconi, licoare fină cu care ne serveşte
când îl vizităm acasă;
- scriitorilor dejeni: Ştefan Mihuţ, Magdalena Vaida,
Ion Poenaru, Gheorghe Maxim, cu care mă întâlnesc
la cofetăria „Lemnul verde", când vin acasă în concediu –
câte un turn în formă de halbă pentru bere, cu pai întrânsa
(cum bea Poenaru să nu-şi murdărească mustaţa).

Sculptorului Eugen Petri i-am turnat un turn în formă
de daltă ca să modeleze dangăte de clopote în cer;

Stanei Sevianu, care îmi ia un interviu de câte ori mă
întâlneşte, i-am înălţat un turn zvelt
ca antena postului de radio Cluj.

Talentatului autor de povestiri pescăreşti, Mitică Păiuşi,
care mi-a făcut o epigramă pentru care n-am să-l iert
niciodată, i-am copt un turn în formă de sticlă de coniac
Alexandrion (prietenii ştiu de ce);

Pe colegii mei de pescuit din copilărie şi adolescenţă:
Pop Dorin, Nelu Paşca, Oros Doru, etc., i-am procopsit
cu câte un turn în formă de barca, aidoma celei
din care pescuiam pe râul Someş;

Foştilor colegi de clasă de la liceu şi foştilor profesori
care ne-au băgat pe toţi la facultate, le-am confecţionat
un turn ca un fagure de miere.

Pe colegii de serviciu, chiar şi pe cei care mă bârfesc,
i-am blagoslovit cu câte un turn în formă de carceră,
cu geamuri zăbrelite (totuşi, mă rog pentru ei
să nu-i lovească restructurările)

Câinelui meu lup, Azor, un turn în formă de os enorm
iar peştilor prinşi în râuri şi lacuri, unul în formă
de juvelnic din aur.

Brunetei Gabriela, pentru care tremuram până la
destrămare, i-am hărăzit un turn zvelt, alb şi crenelat
ca o rochie de mireasă;
Pentru hrăpăreaţa Mary – mulţumesc Doamne că m-ai
scăpat de ea – ducă-se cu bicicleta şi cu schiurile mele
cu tot! - un buncăr cu gratii, înconjurat cu sârmă
ghimpată.

Pentru Manuela, care m-a drogat cu misterul ei,
am turnat un turn în forma unei flori roşii, de mac,
iar Cameliei, cu sufletul în formă de lebădă şi părul
cânepiu (pe care aş vrea să i-l răscolesc şi reaşez
cu furcile degetelor mele), i-am înălţat un turn
din lespezi de lumină.

Şi, în sfârşit în exteriorul catedralei, am amenajat
o parcare imensă şi două locuri pentru aprins lumânări:
una pentru morţi, alta pentru vii efemeri.

Când totul a fost gata m-am plimbat prin catedrala mea
imensă de la un turn la altul, uneori nici nu mai ştiam
care al cui era.
Şi am aşteptat patruzeci de zile fără să mănânc;
am băut doar apă minerală *Borsec* –
„regina apelor minerale”
şi Dumnezeu nu mi s-a arătat.
Tot timpul vremea era mohorâtă, norii se îmbârligau
printre turnurile mele, ca nişte ştergare printre
mâini spălate de credinţă,
uscându-se la jarul rugăciunilor.

În a patruzecea zi mi-a căzut fisa:
”Prostule! Ce egoist ai fost!”
Am închiriat un buldozer şi am dărâmat catedrala.
Turlele cădeau ca popicele lovite de bila mâniei.
Ştiam ce trebuie să fac. Din fiecare turn am luat
câte o piatră şi am ridicat o bisericuţă modestă,
cu un singur turn, pentru toată lumea.
Am lucrat pe brânci, cu degetele însângerate,
şase zile şi şase nopţi iar într-a şaptea m-am odihnit.
Am lăsat bolta deschisă spre cer,
fără să aşez ultima piatră.
Şi m-am întins pe jos să mă odihnesc, privind cerul,
care , după atâtea zile înnorate, s-a înseninat.
Şi s-a făcut lumină în biserica mea mică,
şi încotro se ducea lumina,
biserica se făcea tot mai mare.

Şi au început să vină o mulţime de oameni, nevoiaşi
ori mai bogaţi, de toate naţiile, de toate vârstele
şi biserica se făcea tot mai încăpătoare.
Prin turla deschisă a pătruns, în dimineaţa celei de-a
şaptea zi, un porumbel cu un pai pentru cuib în plisc.
Am surâs şi am adormit.

VIVISECŢIE

Cu bisturiul minţii mele
Am secţionat creierul tău în zece
Rondele diafane.

În prima, am descoperit amintirile
Despre păpuşile de pluş pe care
Le muşcai de urechi şi le tăiai cu lama,
Apoi plângeai.

În a doua, umbra corzii peste care săreai anii;
Revolta faţă de părinţii: ”Fac ce vreau!”
Nimic din ce ziceau, nu-ţi plăcea:
„Voi nu mă comandaţi!”

În a treia, rana primei iubiri.
Apoi învăţătură, examene, facultatea
Şi un student mai mare care te-a înnebunit pe *Internet*,
Apoi la discotecă. V-aţi căsătorit în pripă.

În a patra, ai devenit mamă
Când duioasă, când exasperată de plânsul copilului,
Când disperată de spălatul atâtor scutece şi izmene -
Şi lui puţin îi pasă!

În a cincea, problemele de serviciu,
Dorinţa de afirmare, munca asiduă,
Până ai devenit şefă de secţie orgolioasă
„E timpul să comanzi şi tu pe cineva, nu-i aşa?”

În a şasea rutina, obişnuinţa, plictisul,
Dragostea adormită, dorinţa s-a evaporat,
Regretele zadarnice, bâjbâie bezmetic.

În a şaptea amanţii cu care te-ai simţit în al şaptelea
cer şi bărbaţii care ţi-au plăcut dar nu i-ai avut –
toţi aşezaţi într-un insectar de sidef

În a opta au început să te domine regretele putrede:
„am trăit degeaba, nu mă mai bucură nimic”,
„oare am fost fericită vreodată”
„uneori a fost frumos, nu-mi pare rău –
pe măsură ce îmbătrânim,
devenim tot mai mult amintiri”

În a noua, bătrâneţea, ceaiul, televizorul, rugăciunile.
A început să-ţi fie frică de moarte!
Nu mai ieşi din casă, mergi încet la fereastră,
sprijinindu-te în cârja încovoiată ca un semn de
întrebare asupra destinului.
Ai fost chiar la biserică!

În a zecea, disting vag, o ţesătură transparentă, şi fină ca de păianjen, care nu-mi explic cum a avut puterea să le ţină împreună pe celelalte nouă părţi, în viaţă.!

MAŞINA DE SPĂLAT

Pompa aspiră intens
Apa galbenă, clorurată.

Prin hublou privesc rotaţia centrifugii:
Amintirea ta se destramă încet,
Detergenţii transformă
Surâsuri şi lacrimi î terci.
Stop! Hohotul de râs a îngheţat.
Acum totul se derulează invers
Pentru spălarea copilăriei:
Mingi de cârpă, păpuşi stricate
Se rostogolesc pe toboganul anilor.
Destul! Programez maşina pentru albirea
Şi stoarcerea ultimei picături
De memorie.
Gata! Întind pe balcon
Rufăria diafană la uscat.

Priviţi gândurile mele
Scrobite, imaculate, albe.
Tot mai albe.

POMPA DE VID

Lângă inimă,
Stimulator cardiac,
Pompa de vid, nichelată.
Bâzâie uşor ca o albină
Inoxidabilă.

Depresiunea absoarbe gândurile,
Gaură neagră
În conştiinţa
Universului meu interior.

Rezemat de geamul inexistent,
Privesc agitaţia contemporană.
Unii mă recunosc, îmi fac semn –
Nu pot să-i urmez…

Mi-a fost grefată în piept
Pompa de vid nichelată.
Bâzâie uşor ca o albină
Inoxidabilă.

ALB PE ALB

Privesc concentrat pagina albă,
În centrul ei albul se face mai alb.
Văd o mireasă zburând cu aripi de fluture,
Purtând în braţe un buchet imens de margarete.

Jos, în colţul stâng al colii,
Disting o pisică albă devorând un şoricel alb:
„Zît!" – nu fuge.
O lovesc cu pumnul în cap.
„Ah, m-ai muşcat scorpie!"
Din rană picură pe hârtie
Sângele meu alb.
Alb pe alb.

NOCTURNĂ

În jurul meu e întuneric.
Nu văd, nu aud, nu simt nimic.

În jurul meu e întuneric.
Nu văd, nu aud nimic.
Întunericul fluid îmi pătrunde prin irişi şi nervi,
Scăldându-mi lasciv emisferele cerebrale.

În jurul meu e întuneric.
Nu văd, nu aud nimic.
Când respir, întunericul îmi umple plămânii,
Ca fumul trabucului morţii, pe care refuz să-l fumez.

În jurul meu e întuneric.
Nu văd, nu aud nimic.
Simt întunericul din alveole difuzându-mi-se în sânge.

În jurul meu e întuneric.
Nu văd, nu aud nimic.
Simt cum fiecare celulă a trupului
Mi se hrăneşte cu negrul sângelui meu.

În jurul meu e întuneric.
Văd întunericul, aud întunericul, simt întunericului.
Mănânc întuneric, elimin întuneric, scuip întuneric.

În jurul meu e întuneric,
În mine e întuneric,
Mă destram în întuneric.
Simt o spaimă uriaşă!

ÎNTÂI IULIE
(zodiac personalizat)

1. BERBEC

Pentru că eşti prost ca noaptea,
Dai cu capul de toţi pereţii.
Nevastă-ta îţi pune coarne
Mai răsucite decât ai tu pe cap.
Angajează-ţi un detectiv să te lămureşti.
Astăzi nu întreprinde nimic pentru că eşti în
Casa Cerească a Oierului şi ăla te tunde.
Poţi să dai cu capul în gard până îţi cade barba.
Colac peste pupăză a mai venit şi soacră-ta
Să-ţi serbeze ziua de naştere:
- Cât stai mamă-soacră
- Mult, cel puţin o lună că am lombosciatică.
Te duci să te culci. Nu poţi dormi.
Planeta Marte surâde hâtru.

2. TAUR

Fălos şi puternic tot mitocan ai rămas.
Chiar dacă eşti parlamentar
Tot în mijlocul ogrăzii publice te balegi.
Te-ai înhămat la jug într-o direcţie greşită,
Întoarce-te la timp să nu te bage după gratii.
Astăzi, pe linia de centură a capitalei,
Fă sex protejat că altfel planetele Venus şi Luna
O să-ţi facă zile grele.
Joacă la loto 6 ca să-ţi pierzi banii
Câştigaţi necinstit.

3. GEMENII

Astăzi vine la tine, la petrecere, cumnata,
Sora geamănă a nevestei: Castor şi Pollux în fuste!
O să-ţi numere fiecare dumicat din gură,
Fiecare pahar cu vin, fiecare fum tras din pipă.
Fă-ţi provizii de apă *Borsec* –
„Regina apelor minerale”!.

5. LEU

Te plimbi ţanţoş pe stradă, ca la paradă.
Te-mpiedici de o piatră ieşită din caldarâm,
Cazi şi-ţi spargi botul. Ragi de ruşine.
Întâmplător e multă lume în jur (înjuri în gând).
De nervi, baţi un cerşetor schilod
Care hohoteşte cu gura până la urechi.
Soarele te pârjoleşte.

6. FECIOARA

Socoteşti cheltuielile casei la cinci bani.
Stop! Lasă critica şi pisălogeala:
„Nu mai bea bărbate, nu eşti bun de nimic,
Degeaba ai făcut facultatea de electrotehnică,
Nu ştii schimba un bec,
Eu trebuie să le fac pe toate,
Nu-ţi pune cămaşa albastră cu guler uzat
Şi nici blugii largi, adidaşii murdari!”
Mercur te sfătuieşte:
„Lasă-i pe ceilalţi şi ai grijă de tine,
Cum te îmbraci, cum te dezbraci,
Ca să nu rămâi fată bătrână!”

7. BALANŢA
Eşti aerian. Vezi pe stradă o blondă superbă,
Puţin obosită, aşteptând pe ploaie,
Autobuzul de ora cinci.
Te întrebi unde şi-a petrecut noaptea.
Vine un vlăjgan feroce şi-i trage o palmă.
Sari între ei:
„Ce ai mă derbedeule cu ea?”
Blonda îţi trage un şut:
„Ce te bagi e soţul meu,
Noi ne batem, noi ne împăcăm.”
Pumnul soţului îţi mută falca.
Saturn te avertizează că
Trebuie să te retragi.

8. SCORPIONUL
Zaci prin baruri sordide şi bei poşircă.
Cineva se ia de tine:
„Ce-i cu tine ratatule, n-ai serviciu?”
„Nu-i treaba ta.”
Acela te înjură de te furnică
Prin şira spinării, *Ala Furnicova*.
Planeta Marte te îndeamnă să-l înţepi.
Aştepţi calm ca individul să plece,
Aluneci din spate şi-i pui piedică,
După ce cade, îi dai cu sticla de bere în cap.
Te retragi mulţumit şi cauţi alt bar.

9. SĂGETĂTOR
Nu mai paria la curse că-ţi pierzi toţi banii!
Jumătatea ta de cal n-are inspiraţie;
Ea nu te ajută decât să tropăi şi să nechezi.
Linişteşte-te dracului!
Cineva trece cu scuterul pe lângă tine
Şi-ţi fură portofelul din buzunarul
Din spate al pantalonilor.

10. CAPRICORN
Nu mai fi aşa încăpăţânat,
Nu mai depune bani la Banca Speranţei
Că e în stare de faliment.
Mai bine roagă-te lui Dumnezeu
Să-ţi lumineze mintea din capu-ţi pătrat.
Poate Saturn te va ajuta să cazi de pe punte
Ca să revii cu picioarele pe pământ.

11. VĂRSĂTOR
Nu muta gardul tău cu un metru
Pe pământul vecinului că nu sunteţi
Fraţi de cruce ci de pahar.
Nu te mai urca în copaci,
Nu mai schimba ţiglele de pe casă,
Saturn şi Uranus îţi fură scara.

12. PEŞTI
În jurul vostru: Jupiter, Neptun şi Venus
Ţes o plasă de aur.
N-aveţi scăpare, degeaba vă zbateţi,
Nu mai fugiţi care încotro.
Consolaţi-vă şi mâncaţi-vă mămăliga.
Poate că plasa nu se va scoate astăzi.

4. RAC
Deşi urât ca dracul
Eşti bun şi blând ca un înger.
Sub fruntea-ţi teşită, de cimpanzeu,
Colcăie gânduri sublime.
Femeile fac coadă la tine,
Fascinate de vorbele tale de duh,
De tandreţea ta fără seamăn
Şi de sfinţenia pe care o emani.
Vei scrie cărţi minunate
Care te vor face celebru în lume,
Vei câştiga un mare premiu la LOTO 6,
Vei deveni neasemuit de bogat.
Luna, ca un card de aur,
De la Banca Transilvania,
Te veghează.

Lucian Gruia
(născut la 01.07.1950 în zodia Racului)

SPERANŢA

După zeci de ani grei, de lectură năprasnică,
încercări încrâncenate de a scrie versuri,
perseverări nebuneşti,
iluzii, amăgiri, disperări, arderi şi stingeri,
am publicat, în sfârşit, pe banii mei
adunaţi cu multă trudă,
lucrând în schimburi de noapte
la depoul de tramvaie Dudeşti, din capitală,
volumul de versuri SPERANŢA.
Pe coperţile Sale am reprodus fotografia color
a unei lumânări aprinse în noapte.
Editură mi-a fost LINIŞTEA.
Am dus-o fuga la libraria ILUZIA şi am ocupat
un raft întreg cu multe exemplare
ale minunatei mele cărţi,
ba şi în vitrină am aşezat câteva,
împreună cu un afiş mare
în spaţiul noutăţilor editoriale!
Am aşteptat cu înfrigurare câteva zile
şi ţuşti la librărie:
- S-a vândut ceva?
- Nimic bătrâne, nimic.
- Cum aşa? E o carte foarte bună.
- O fi, dar lumea abia are bani pentru mâncare,
nu şi pentru cărţi.

Am plecat foarte dezamăgit şi am revenit după alte
câteva zile, nu se vându-se nimic.
M-am dus atunci cu cărţile lângă o tarabă
cu zarzavaturi, la piaţă.
Lumea zâmbea văzându-mi volumele pe masa pliantă,
unii chiar le răsfoiau amuzaţi, cineva chiar a mărturisit
că sunt frumoase,
dar de cumpărat nu a cumpărat nimeni.
M-am dus la restaurantul Uniunii Scriitorilor
Toţi aşteptau să le dăruiesc câte o carte,
ceea ce am şi făcut.
Apoi m-am dus la alte restaurante, de lux,
dar nici un magnat
nu a dorit să cumpere nici o carte.
Apucându-mă disperarea, am comandat la
Serviciul de pompe funebre, un coşciug, mic,
din mahon,
căptuşit cu dantele, mătăsuri şi catifea
numai bun să încapă cartea.
Am alergat la preot să-mi oficieze slujba
de înmormântare creştinească a SPERANŢEI.
Am dorit să fie îngropată în pământul trupului meu,
în piept, în locul coastei din care
Dumnezeu a făcut-o pe Eva.

Spre surprinderea mea, preotul Posomorâtu a acceptat,
contra costului unei înmormântări obişnuite:
- Că doar tu te îngropi, nu-i aşa?
- Desigur părinte, ce rost mai are să trăiesc fără SPERANŢĂ?
Mi-am pregătit un praznic de pomină, cu fripturi,
vin din belşug, ţuică
Şi am invitat pe toţi prietenii mei scriitori:
critici literari, poeţi, prozatori, directori de edituri etc
(ce dracu o fi cu ei că sunt aşa înfometaţi? - m-am întrebat deseori,
văzându-i la lansările de carte unde rad şi sting tot, dar cartea n-o cumpără şi
nu o citesc chiar dacă o primesc gratis!)
Şi preotul a început slujba citindu-mi stâlpii:
Eminescu, Blaga, Arghezi, Coşbuc, Bacovia,
Lorca, Rilke, Montale, Elytis etc
Apoi, m-am întins pe iarbă şi fiecare a venit
să de-a o lovitură de târnăcop în pieptul meu,
în carnea mea întărită de vârstă şi necazuri.
Sângele curgea şiroaie, invitaţii râdeau,
criticii loveau cel mai cu sete
poeţii se strâmbau de plăcere.
La început, mă durea îngrozitor, apoi tot mai puţin.
În sfârşit, cartea a fost îngropată
în locul coastei scoase cu forcepsul
după ce a fost fierăstruită cu drujba.

Da, acum eram mulţumit, am încremenit senin, zâmbind.
Şi s-a încins o petrecere pe cinste,
toţi dănţuiau, mâncau şi beau;
vinul le şiroia prin bărbile neîngrijite, grăsimea fripturilor le mânjea mâinile.
După ce au obosit de înfulecat, cineva a rostit:
- Ce să facem pentru pomenirea poetului?
După o îndelungată pauză, o voce timidă a şoptit:
- Să-i citim un poem din SPERANŢA.
O clipă s-au uitat miraţi unii la alţii şi au decis:
- Bine, să auzim:
Şi cineva, urcat pe un scaun a citit.
S-a făcut linişte. După ce a terminat lectura, publicul a aplaudat:
- Frumoasă poezie, ia să mai citim una.
Şi aşa au citit toată cartea.
Apoi, fiecare a luat câte un exemplar şi a plecat.
Sufletul meu privea detaşat de lângă streaşina casei.
Nu mai ştiu ce s-a întâmplat după asta,
pentru că m-am înălţat.

CUPRINS

1.MEL*ALCOOLICE*

Bocet

Prăpastia

Uneori

Fustanela morţii

Din toate greşelile lumii

Anotimpuri

Dorul zăpezii

Colind

Femeie lină

Glasul tău

Muza

Rezonanţe

Maşina

Cabina telefonică

Negustorul de suferinţe

2.DES*CREŢITE*

Identitate incertă

Nedumerire

Strada Libertăţii

Puntea suspinelor

Cotidiene

Fişa medicală

Catedrala cu o mie de turle

Vivisecţie

Maşina de spălat

Pompa de vid

Alb pe alb

Nocturnă

Întâi iulie (zodiac personalizat)

Speranţa

Lucian Gruia

Născut la 01.07.1950 în municipiul Dej, judeţul Cluj
Absolvent al Institutului Politehnic „Traian Vuia" din Timişoara, Facultatea de Electrotehnică, 1974

a). Debutul:

- în presă: versuri, la rubrica „Primele” cu un comentariu de Constanţa Buzea (revista „Amfiteatru”, 1976)
- în volum: „Culorile neliniştii” (proză scurtă), Ed. Eminescu, Bucureşti, 1997

b). Cărţi publicate:

1. **CULORILE NELINIŞTII** (proză scurtă), Ed. Eminescu, Bucureşti, 1997
2. **UNIVERSUL FORMELOR LUI BRÂNCUŞI**, Ed. Fundaţiei „ C. Brâncuşi”, Târgu-Jiu, 2001
3. **BRÂNCUŞI - REPERE ŞI INTERFERENŢE**, Ed. Romania Press, Bucureşti, 2001
4. **RINGUL DE BOX** (versuri), Ed. Double Press Production, Baia Mare, 2004
5. **MOMENTUL REVELAŢIEI ÎN TEMPLUL BRÂNCUŞIAN AL ELIBERĂRII (DE AR FI FOST SĂ FIE…)**, Ed. Double Press Production, Baia Mare, 2004

c). Colaborator la revistele: „Poesis”, „Viaţa românească”, „Brâncuşi”, „Portal-Măiastra”, „Axioma”, „Origini”, „Poezia”, „Viaţa de pretutindeni”, „Esteu”, „Revista nouă”, „Almanahul vânătorilor şi pescarilor sportivi” etc.

d). Membru al Uniunii Scriitorilor din România